

НАСТАВНИ ПРЕДМЕТ:ЊЕМАЧКИ ЈЕЗИК

СМЈЕР: СПОРТСКИ

РАЗРЕД: ПРВИ

НИВО ПОСТИГНУЋА: А 1.1

СЕДМИЧНИ БРОЈ ЧАСОВА: 2

ГОДИШЊИ БРОЈ ЧАСОВА: 72

ОПШТИ И ПОСЕБНИ ЦИЉЕВИ ПРОГРАМА: Настава и учење страног језика доприносе развоју радних навика, одговорности, самопоуздања и креативности код ученика, те развоју стратегије самосталног учења. Учење страног језика доприноси развоју хармоничне личности ученика, ширењу сазнања и опште културе, те развоју моралних и естетских вриједности. Код ученика се развијају култура лијепог понашања, хуманих односа међу људима, култура дијалога, свијест о значају мултикултурализма и плурилингвизма.

Суштина наставе њемачког језика састоји се, прије свега, у сљедећем:

- оспособљавање ученика за усмену и писмену комуникацију на том језику;
- свеукупан интелектуални развој ученика који се, кроз развој језичких способности и вјештина, упознаје са културом и начином живота народа чији језик изучава и стварање добре лингвистичке основе за даље изучавање језика.

Осим ових, настава њемачког језика обухвата и друге општеобразовне и васпитне садржаје и циљеве:

- развијање све четири језичке вјештине код ученика у смислу оспособљавања ученика за самосталну вербалну, невербалну и писану комуникацију на њемачком језику у различитим животним ситуацијама;
- развијање опште културе, креативности, самопоуздања, моралних и етичких вриједности, културе лијепог понашања и културе дијалога, те хуманих односа међу људима;
- развој опште културе, креативности, самопоуздања, моралних и етичких вриједности, културе лијепог понашања и културе дијалога, те хуманих односа међу људима;
- развијање природне радозналости и оспособљавање ученика за самосталан, активан и одговоран рад на усвајању језика;
- рад на транзицији из спољашње у унутрашњу мотивацију, те развијање развојног менталног склопа чија основа је размишљање ученика кроз „Ја то желим и ја то могу“, умјесто „Ја то не знам и ја то морам“.

За реализацију наведених циљева ученици стичу сљедеће компетенције и знања:

1. лингвистичке компетенције,
2. социолингвистичке компетенције,
3. дискурсне компетенције,
4. познавање стратегија рјешавања проблема у комуникацији,
5. социокултуролошка знања и
6. познавање стратегија самосталног учења.

ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНИ САДРЖАЈ:

Ученици ће учити језик и проширивати свој вокабулар ослањајући се на знање стечено кроз учење других наставних предмета, а у оквиру датих тема, као и на њихово опште знање и појединачна интересовања.

ИНТЕРКУЛТУРАЛНЕ ВЈЕШТИНЕ:

Ученици ће (се):

- проширивати своју способност споразумијевања ван граница матерњег језика и тако развити способност за разумијевање и поштовање других култура и цивилизација (ученици уче да упознају културу других земаља, да уоче главне разлике између властите културе и културе земље чији језик уче, да упознају обичаје и навике народа чији језик уче, те сличности и различитости између њихове земље и земаља њемачког говорног подручја у области културе, образовања, слободног времена и начина живљења, а у оквиру датих тема);
- упознати са социолингвистичким аспектом неопходним за учтиво понашање и комуникацију са припадницима циљне културе;
- навикавати да се учтиво понашају у комуникацији са припадницима циљне културе;
- учити да комуницирају и да се понашају у свакодневним ситуацијама на начин који је природан за културу земаља њемачког говорног подручја;
- научити да поштују традицију, обичаје, навике других људи, итд.;
- развијати свијест о мултикултурализму;
- научити да поштују властите традиције и обичаје.

УЧЕЊЕ КАКО ТРЕБА УЧИТИ:

Ученици ће учити да:

- буду одговорни, активни и упорни када уче језик;

- користе различите методе и стратегије учења типичне за учење језика;
- разумију разлике у стиливима учења, те да препознају, унапређују и модификују свој стил;
- користе информационе технологије код учења језика;
- оцјењују своје активности и активности својих другова из одјељења, као и ниво свог и њиховог знања у односу на постављене циљеве и, ако је потребно, мијењају стратегије учења;
- користе самостално удбенике, рјечнике и друге приручнике;
- активно учествују на часу, пажљиво слушају и примјењују упутства и препоруке наставника.

САДРЖАЈИ И ОПЕРАТИВНИ ЦИЉЕВИ (ИСХОДИ) ПРОГРАМА

Теме:

Тема	Садржаји
Поздрављање, представљање, упознавање	Поздрави, представљање себе и других, алфавет, словкање, имена градова, држава и језика, интернационализми, главни бројеви до 20.
Школа	Распоред часова, школски намјештај, школски прибор, просторије у школи, оцјењивање, дани у седмици, мјесеци, годишња доба.
Породица	Називи чланова уже и шире породице и њихова занимања, брачно стање, опис члана породице (groß-klein, dick-dünn, breit-schmal, lang-kurz, alt-jung, freundlich-unfreundlich), боје, бројеви преко 20.
Јело и пиће	Намирнице, прибор за јело, сналажење у ресторану.
Слободно вријеме	Хобији, вријеме на сату (формално и неформално), активности у школи, активности у слободно вријеме, договарање термина, дијелови дана, обавезе код куће и у школи.
Прославе	Организовање и позивање на рођенданску прославу, упознавање празника и начина обиљежавања празника у земљама њемачког говорног подручја (Божић, Ускрс, национални празник) и честитање истих, датуми.

У табели није дат оквирни број часова за реализацију неке теме. Наставник ће приликом планирања и припремања за наставни процес, узимајући у обзир факторе попут нивоа постигнућа ученика, нивоа сложености наставне теме и слично, одредити број часова који је потребан за реализацију појединих садржаја у оквиру неке теме. Преостали часови су предвиђени за писане провјере постигнућа. У првом полугодишту потребно је реализовати један ЗОТ, а у другом полугодишту један школски писани задатак и један ЗОТ. Обим писаног задатка мора бити

одговарајући и провјерен. Задатак је састављен тако да се почиње лакшим, па настави тежим задацима. Број могућих бодова је унапријед одређен и написан. Послије писаног задатка, односно ЗОТ-а, слиједи исправак који ученици заједно пишу. Поред наведених, наставник планира и реализује и друге врсте писаних провјера постигнућа.

Предложене теме су обавезни дио садржаја наставног програма, али немају обавезујући карактер што се тиче редослиједа наставних цјелина нити повезивања поједине тематике с предложеним језичним структурама, што значи да их не треба схватити као градиво предвиђено за једну лекцију у уџбенику.

Оперативни циљеви / Исходи	Садржаји програма /Појмови	Корелација са другим наставним предметима
<p>РЕЦЕПЦИЈА</p> <p>СЛУШАЊЕ СА РАЗУМИЈЕВАЊЕМ Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - разумије ограничен број ријечи, једноставне фразе и реченице, питања и упутства личне природе или везана за непосредну ситуацију и на њих вербално и/или невербално правилно реагује; - правилно реагује на упуте наставника у свакодневној комуникацији у разреду и укључује се у исту; - извуче тражену информацију из слушаног материјала; - разумије основно значење слушаног материјала и адекватно реагује вербално и/или невербално. <p>ЧИТАЊЕ СА РАЗУМИЈЕВАЊЕМ Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - правилно изговара ријечи и интонира реченицу; - глобално разумије прочитани текст; - зна пронаћи одређену информацију у тексту. 	<p>Ученик ће научити и/или понављати: Фонетика Њемачка алфавет; Изговор; Словкање; Гласови: ß/ö/ä/ü;</p> <p>Именице Једн ина и множ ина имен ица; Номи нати в и акуза тив; Генитив код властитих имена: Martinas Mutter; Сложенице: именица+именица;</p> <p>Глаголи Презент помоћних, правилних и неправилних глагола са одвојивим и неодвојим префиксом; Презент модалних глагола: mögen/möchten, können, müssen; Императив;</p> <p>Члан Одређени, неодређени, одрични и присвојни члан (једнина) у номинативу и акузативу; Нулти члан;</p>	<p>Српски језик, енглески језик, латински језик, географија и историја;</p>

<p>ПРОДУКЦИЈА</p> <p>ЈА ГОВОР</p> <p>Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - правилно артикулише гласове, наглашава ријечи, поштује ритам и интонацију реченице, - поздрави и одговори на поздрав, - учествује у разговору по моделу, - представи себе и другог (име и презиме, доб, адреса, школа, разред, хоби...), - наведе основне податке о себи, својој породици и другима постављајући директа питања (<i>Wie heißt du? Wie alt bist du?...</i>), - именује намјештај и наставна средства у учионици, наставне предмете, дане у седмици, мјесеце, годишња доба и чита вријеме на сату, - броји преко 100, - упореди свој распоред часова са распоредом часова ученика у Њемачкој, - именовати наставне предмете, говорити о својим омиљеним предметима; - наведе основне информације о члановима уже и шире породице (животну доб, мјесто становања, занимање...), - сналази се у ресторану, - наведе свој хоби и активности у слободно вријеме и пита за исте, - наведе своје обавезе у школи и код куће и повеже их са одговарајућим 	<p>Негација Nicht, nein, kein;</p> <p>Замјенице Личне замјенице у номинативу и акузативу; Неодређена замјеница es; Personalpronomen Sie; Повратна замјеница у акузативу</p> <p>Упитне замјенице Wer, was, wie, wo, woher, wie alt, wie viele(e), wann, warum;</p> <p>Придјиви Придјиви у предикативној употреби: Mein Bruder ist groß.</p> <p>Бројеви Главни бројеви до 20; Главни бројеви преко 20; Редни бројеви у виду датума; Исказивање цијене и количине; Вријеме на сату;</p> <p>Приједлози Приједлози за мјесто: in, aus; Приједлози за вријеме: am, im, um, von...bis, vor, nach; Präposition für</p> <p>Прилози Da, dort, heute, morgen, jetzt, nie, selten, oft, immer, einmal, zweimal;</p> <p>Везници</p>	
---	--	--

<p>дијеловима дана,</p> <ul style="list-style-type: none"> - договара термине за одређено доба дана, - позове на рођендан и честита рођендан, - упозна се са на начином обиљежавања одређених празника у земљама њемачког говорног подручја те упореди са истим у својој земљи, - користи редне бројеве и у виду датума. <p>ПИСАЊЕ</p> <ul style="list-style-type: none"> - примјењује правопис, - пише диктате, - пише једноставне реченице, - допуни реченицу или једноставнији текст, - преобликује реченицу, односно краћи и једноставнији текст по заданом моделу, - опише слику о обрађеној теми, - пише саставе уз помоћ смјерница, - пише пригодне честитке. 	<p>Und, aber, deshalb;</p> <p>Реченица Редослијед ријечи (позиција субјекта и предиката) у изјавној, упитној и одричној реченици; Ja/nein/doch Fragen und Antworten;</p>	
---	---	--

ДИДАКТИЧКА УПУТСТВА И ПРЕПОРУКЕ - СМЈЕРНИЦЕ ЗА НАСТАВНИКЕ

Савремена настава њемачког језика усмјерена је првенствено на развијању комуникативне компетенције ученика и њиховим интересовањима, потребама и посебностима. Ученик је у средишту наставног процеса и овај вид наставе омогућава подстицање како интелектуалних тако и емоционалних, практичних и естетских способности и потреба ученика. Од посебног значаја је мотивисаност у почетној фази учења када је основни циљ развијање спонтаног усвајања комуникацијских функција. Стављањем ученика у средиште наставног процеса постиже се активност, самоодговорност, иницијативност и креативност ученика у индивидуалном и кооперативном учењу и продукционој језичкој дјелатности. Наставник унапређује и помаже самосталан и креативан рад ученика, мотивише и подстиче њихово самопоуздање. Наставу треба поспјешивати и оплемењивати директним контактима са изворним говорницима, путем размјене електронских писама, слушања аутентичних текстова и говора, вођења разговора у којима ученик може да исказе своје мисли и осјећања.

Наставни процес је тако конципиран да захтијева доминантну употребу њемачког језика на часу. Ученици се оспособљавају за осамостаљивање и користеће методе и облике рада који подстичу комуникативност, активност, самосталност и продукционо дјеловање (рад у паровима, групни рад, интервјуи, игре, самостална обрада теме, учење подучавањем, дописивање са вршњацима са њемачког говорног подручја, креативне радионице, зидне новине, текстови, колажи, размјена ученика, позивање њемачких аутора и наставника, креативно писање итд.). У изузетним ситуацијама може да се користи и матерњи језик, нарочито у мотивационе сврхе за превазилажење тренутних потешкоћа и као помоћ за самостално учење.

За активну употребу језика код ученика се развијају четири језичке вјештине: слушање, говор, читање и писање.

РЕЦЕПТИВНЕ ВЈЕШТИНЕ

СЛУШАЊЕ

Ученици се прво навикавају на разумијевање и разликовање различитих гласова, скупова гласова (нарочито оних који су специфични за њемачки језик), потом ријечи и реченица. Зато је веома важно да ученици од почетка континуирано буду суочени са аутентичним говорним текстовима и изговором наставника и изворних говорника. Ријечи и реченице морају бити јасне, изражене логичким редослиједом, са понављањима.

Слушање се постепено помјера са краћих на дуже текстове, које ученици имају могућност да слушају више пута.

Прије слушања текста наставник одговарајућим активностима припрема ученике за успјешно разумијевање садржаја. Те активности усмјеравају пажњу ученика на текст који ће слушати и провјеравају познавање теме, фонда ријечи итд.

Активности прије слушања

- разговор о теми текста,
- припрема асоциограма и асоцијација на задани појам,
- представљање садржаја помоћу слика,
- представљање кључних ријечи и/или фраза,
- провјеравање досадашњег познавања теме/садржаја помоћу питања, попуњавањем табела,

- упознавање са задатком који ће ученици рјешавати док слушају.

У току слушања припреме се одговарајући упоредни задаци са минималним читањем и одговорима. Разумијевање онога што се слуша има централну улогу у комуникационом процесу и односи се већином на глобално, селективно или, у почетној фази учења језика рјеђе, детаљно разумијевање послушаних текстова.

Ученици на овом нивоу, нарочито у завршној фази, треба да се оспособе за разумијевање и у говорним ситуацијама које прате бука и шумови. Прије него што се пређе на слушање текста наставник одговарајућим активностима припрема ученике и њихову пажњу усмјерава на слушање текста. Те активности се заснивају на разговору о теми текста, представљању садржаја, понављању најтежих фраза и израза, а код тежих текстова и писањем неких ријечи и фраза на табли.

Слушање текста, нарочито у почетку, треба поновити, а затим провјерити колико су ученици разумјели садржину текста (питања и одговори, допуна реченица, кратко усмено препричавање, попуњавање табеле и сл.).

Активности у току слушања

- са одговорима без ријечи (заокруживање, праћење текста на сликама, допуњавање слика),
- са одговорима помоћу ријечи (записивање ријечи у свеску, набрајање особа и ствари, допуњавање реченица, одговори тачно/нетачно).

Активности после слушања

Послије одслушаног садржаја, ученици провјеравају разумијевање и покушавају да креативно одговоре. При томе се употребљава што више различитих вјежби.

Одговор може бити:

- означавање, распоређивање слика,
- помоћу ријечи,
- помоћу W – питања, тачно/нетачно, помоћу одговора на главна питања,
- рјешавање задатака вишеструког избора,
- уписивање ријечи које недостају у тексту, уписивање података,
- повезивање текста са сликама, информације и изјаве говорника,
- понављање или препричавање садржаја.

ЧИТАЊЕ

Главни циљ развијања ове вјештине је да се ученици оспособе за читање одговарајућом брзином и разумијевање нових или непознатих текстова, као и да разумију њихову основну идеју, одређене појединачне информације, суштину прочитаног, уочавају поједине детаље или разумијевање на глобалном и селективном нивоу. Веома је важно да ученици разумију суштину текста користећи и помоћ слика, симбола и слично. Рад на тексту обухвата три фазе: активности прије читања, у току читања и после читања.

Активности прије читања текста

- разговор о тексту са којим побудимо интересовање, активирамо искуства и предзнања ученика,
- на основу сликовног, звучног и /или визуелног стимуланса и кључних ријечи ученици закључују о садржају текста.

Активности у току читања

- разумијевање садржаја (опис особе, правца, упутство за израду),
- преношење података у табеле,
- повезивање текста са сликама или дијаграмима,
- подвлачење занимљивих и употребљених израза,
- писање одређених ријечи,
- сређивање помијешаних слика, ријечи, фраза.

Активности после читања (којима се провјерава разумијевање прочитаног текста)

- повезивање текста са сликама или дијаграмима,
- одговори на питања, избор правилних и погрешних тврдњи,
- сређивање помијешаних дијелова текста,
- лична објашњења текста,
- садржај текста, изражавање мишљења о тексту,
- промјена текста (нпр. интервју у игри улога),
- писање текста у другом времену или лицу (језичка компонента).

ПРОДУКТИВНЕ ВЈЕШТИНЕ ГОВОР

Иако комуникативни приступ у настави подразумева усклађеност све четири језичке вјештине, посебну пажњу треба посвећивати развијању вјештине говора. При томе се бирају теме које интересују ученике и произилазе из природне ситуације, из разговора у разреду или симулиране ситуације ван школе. У овим активностима требало би да учествује што више ученика, па се настава изводи у групама или у паровима. За такав начин извођења наставе потребна је добра припрема за рад, јер спречава евентуалне проблеме дисциплине, а подстиче да се премосте разлике у знању и способностима појединаца. На почетном нивоу развијања језичких способности, говорне активности ученика су једноставне и морају се усмјеравати. Да би се сви ученици мотивисали, подесно је укључити их у једноставне говорне задатке: игре, касније у рад у групи или у разговор двоје и више ученика, у играње улога, симулирање ситуација и слично. Временом активности ученика треба све више усмјеравати на самостално препричавање, извјештавање, препричавање догађаја, приче.

У разговору ученици треба да размјењују мишљења о стварима и ситуацијама. Важно је да је циљ разговора смислен, тако да ученици стварно траже информације, дођу до неког рјешења или реалног закључка у којем могу формирати лични став.

У току спонтане вјежбе течног говора ученике не прекидамо. Одступања и грешке записујемо, а послије рада их представимо и поправимо или направимо одговарајуће вјежбе за њихово елиминисање. Често прекидање и поправљање дјелује збуњујуће на ученике и не води ка самосталности и стваралаштву.

Пожељно је да се њемачки језик користи као језик комуникације у одјелењу. Устаљене активности, упутства за активности, коментаре на ученички рад треба изражавати на њемачком језику. Успостављању амбијента може допринијети и уношење елемената културе земаља њемачког говорног подручја у учионицу.

ПИСАЊЕ

Циљ развијања вјештине писања је оспособљавање ученика да у писаној форми оствари комуникацију и своје мисли изрази на логичан и разумљив начин, што подразумијева да се поштује задана тема, логички слиједе догађаји који се описују, користи одговарајућа лексика, поштују граматичка и правописна правила. На крају прве године учења, ученици прелазе на писање одговора или појединачних мисли у облику реченица.

Писање мора бити прецизније и организованије од говора.

Писање може бити вођено (довршавање текста, писање према моделу, попуњавање формулара, једноставан опис) или слободно (писање кратких есеја и извјештаја, порука, мејлова) у складу са језичким компетенцијама ученика.

Поштовање правописа спада такође у учење писања, али ипак не представља главни циљ.

Диктате који служе за провјеравање правописа, је могуће реализовати од друге половине првог полугодишта.

ВОКАБУЛАР

Циљ рада на вокабулару је непрестано усвајање нових ријечи, а у каснијој фази проширивање већ постојећег вокабулара и коректна примјена ријечи које су ученици усвојили и које познају. Без довољног познавања ријечи не могу се остварити циљеви комуникативно оријентисане наставе. Због тога рад на вокабулару треба да заузима значајно мјесто у настави њемачког језика. Приликом објашњавања непознатих ријечи користити разне технике семантизације и свакако контекстуални приступ. Гдје год је могуће, употребити нове ријечи у контексту који је ученицима познат или у примјерима из учениковог окружења. Превођење на матерњи језик треба да буде посљедња могућност. Препоручује се писано и усмено тестирање усвојености вокабулара у контексту, а не директним испитивањем значења ријечи. Ученик треба да разумије и производи лексичке склопове као цјелину, а не као сброј лексема, те да ти склопови постану узорак на којем ће се уочавати граматичке правилности и неправилности. Пожељно је континуирано понављање лексичких јединица у облику краћих активности на почетку или крају часа. Игре нарочито погодују усвајању, увјежбавању и понављању вокабулара.

ГРАМАТИКА

Рад на граматици треба да буде саставни дио наставе њемачког језика, али никако да заузима централно мјесто у тој настави. Граматика не смије да буде сама себи циљ, она треба да буде средство ка циљу, то значи да настава граматике треба да оспособи ученике да стварају што

исправније реченице и исказе на њемачког језику. Уз примјену индуктивног приступа нове граматичке структуре не треба обрађивати изоловано него их увијек презентовати у контексту, тј. у тексту или довољном броју примјера. Од ученика се очекује да идентификују граматичке структуре и уоче правила, увјежбају их, те иста касније примјењују у усменој и писаној комуникацији. Познавање граматичких правила није циљ наставе њемачког језика, стога не треба тражити од ученика да их репродукују уколико их правилно употребљавају.

ВЈЕЖБЕ

Да би ученици стекли комуникативну компетенцију треба оставити довољно времена за вјежбе. Вјежбе треба да буду разноврсне, током часа да се крећу од оних једноставнијих, у којима ће ученици само репродуковати језик, до оних комплекснијих, у којима ће сами произвести говор или текст. Комбиновање више језичких вјештина у вјежбама, било рецептивних, било продуктивних, уз истовремено увјежбавање и примјену нове лексике и нових граматичких структура, учиниће час занимљивијим, а ученици ће бити мотивисанији за рад и учење. Било би пожељно да наставник, кад год је у могућности, у вјежбе укључи додатна наставна средства као што су: картице (у боји), слике, цртеже, постере, креде или маркере у боји, паное на чијој изради могу учествовати и ученици, игре као и видео-записе. У току наставе потребно је примјењивати разне облике рада као што су: рад у пару, групни рад, индивидуални рад, фронтална настава, пленум.

Праћење, вредновање и оцјењивање се врши континуираним праћењем активности на часовима, приликом индивидуалног и рада у паровима и групама. Провјеравање знања је саставни дио наставе и треба по могућности да се обавља на сваком часу.

Оцјењивање знања и вјештина представља наставак и надовезује се на провјеравање знања. Код оцјењивања знања потребно је поштовати сљедећа начела:

- свако оцјењивање је такође и провјеравање, а свако провјеравање није нужно и оцјењивање,
- циљеви оцјењивања код појединих активности морају бити јасни и ученици су са њима упознати (нпр. оцјењивање разумијевања путем читања, оцјењивање језичког знања, разумијевање упутстава, правопис),
- активности тј. врсте задатака су оне са којима се ученици упознају већ при провјери знања,
- упутства су јасна и недвосмислена, планирани задаци морају имати примјер,
- критеријуми оцјењивања су унапријед договорени и ученици их знају,
- оцјењујемо учениково знање, не незнање (узимамо у обзир и знање, уколико ученици покушавају да створе нешто самостално, иако са грешкама),
- оцјењивањем покушавамо (и) да мотивишемо ученика.

Усмене провјере постигнућа

Усмене провјере постигнућа подразумијевају континуирано праћење ученика при одређеним активностима. Врше се у току реализације наставних садржаја на часовима када наставник прати и записује своја запажања о напредовању ученика. Наставник такође прати и вреднује активност ученика на часу.

Писане провјере постигнућа

Писане провјере постигнућа оцјењујемо, када на основу праћења утврдимо, да је наставни садржај примјерено усвојен и утврђен. Оцјењујемо врсте задатака који су слични онима које смо и провјеравали.

Задацима за писану провјеру оцјењује се још и:

- разумијевање путем слушања и читања,
- способност употребе језичких законитости,
- богатство и одговарајућа употреба ријечи.

Домаћи задаци су саставни дио учења њемачког језика, али не би требало да оптерећују ученике и родитеље. Морају бити пажљиво

припремљени, са јасним упутствима и циљевима. Наставник, по потреби, даје ученицима задужења, помоћу којих се навикавају на редовно испуњавање обавеза. Домаћи задаци не смију превазилазити могућности ученика нити захтијевати укључивање родитеља (одраслих). Исто тако значајна је и диференцијација задатака у односу на различите способности, сазнања и наставне стилове, као и интересовање ученика

ИСХОДИ УЧЕЊА:

Ученици првог разреда гимназије владају, у говорној и писаној комуникацији, програмским садржајима датим у Наставном плану и програму, развијајући и унапређујући истовремено све језичке вјештине. Ученици активно учествују у разговору (уз одређену помоћ наставника), започињу и воде једноставан разговор, сналазе се у једноставном рутинском говору, преносе и разумију идеје и информације о познатим темама у предвидивим свакодневним ситуацијама, те да са релативном лакоћом учествују у једноставном разговору. У стању су да разумију једноставна питања, упутства, саопштења, те да издвоје битне информације. У монолошком излагању, једноставним ријечима могу изразити како се осјећају, описати свакодневне аспекте свог окружења, описати једноставне активности, лична искуства, обичаје, свакодневне радње, износе своје планове, и једноставним дескриптивним реченицама говоре о предметима и стварима које посједују.